

men for Resten maa jeg sige: Moralen tror jeg er ganske den samme. Naar det ærede Medlem sagde, at Alt, hvad der ikke er rent i denne Sag fra Benstres Side, kun er fremkommet for at støtte Benstrevælgerne mod den Præsion, de havde været Gjenstand for fra den anden Side, kan jeg heller ikke paa nogen Maade efter det Oplyste give det ærede Medlem Medhold; den Mand, der f. Ex. først bød 10, saa 20, og saa 30 Kroner for at faae den Bedkommende til at stemme, som han vilde, var aldeles ikke i det Tilfælde, og den Mand, som sammen med den faldne Kandidat var Kautionsist for en Anden, og begav sig hen til ham og truede ham med Opgivelse af denne Kaution, hvis han ikke vilde stemme, som han vilde, kaldt aldeles ikke under det Tilfælde, som det ærede Medlem omtalte. Jeg tror i det Hele, at det ærede Medlem ved at reise den Diskussion, som han har reist her paa et saa løst Grundlag, har gjort sine Partifæller, den faldne Kandidat og alle Medlemmer af Thinget en meget ringe Tjeneste; thi saa maatte Sagen ganske anderledes undersøges, og man maatte ganske anderledes gaa ind paa den og have Andet end ikke undersøgte Valghistorier at støtte sig til. Med Hensyn til Udtalelsen om det Utilstedelige i, ikke at tage Hensyn til Lovgivningens Bestemmelser om Fattigunderstøttelsens Virkning, er det ærede Medlem jo enig med mig; men han følger en Undskyldning i, at man har staaet i den urigtige Formening, at naar den Paagjældende blev overført til Understøttelse af den frie Fattigkasse, var man paa lovlig Grund. Det er nu forøvrigt en temmelig kjedelig Misforstaaelse af et Sogneraad, men for Resten skal jeg gøre opmærksom paa, at det forhold sig ikke saa, thi man har, hvad der fremgaar af Uddraget af Forhøret, et Sted haade fra Høres og Benstres Side i skøn Enighed vedtaget, at den og den Mand skulde blive staaende paa Valglisten, og saa kunde ogsaa En blive staaende fra den modsatte Side. Det tyder ikke paa en slig Misforstaaelse, som det ærede Medlem omtalte; det tyder muligvis paa en meget human Villie, men det er kjedeligt, at den er saa bestemt stridende imod Lovgivningen, saaledes som den i Virkeligheden er. Endelig kan det Tilfælde, som det ærede Medlem muligvis kunde sigte til med Hensyn til „de Fattiges Kasse“, navnlig det, der sidst er refereret her i Uddraget, heller ikke benyttes i saa Henseende. Thi der staar umiddelbart foran, at de paagjældende Personer havde staaet paa Valglisten, uagtet de stadig i mange tidligere Aar havde faaet Understøttelse af Fattigvæsenet, den Gang lod Sogneraadet

dem ogsaa staa. Altsaa var det allerede den Gang i den sørgelige Misforstaaelse, ikke alene om Virningen af Understøttelse fra selve Kommunekassen, men ogsaa om den fra „de Fattiges Kasse“. Derfor siger jeg, at naar et Sogneraad er i den Grad i Misforstaaelse i saa Henseende, kan det Tilfælde indtræde, at det for det Første kan have godt af en Advarsel, og endelig, at det kunde blive nødvendigt ad en anden Vej at stride ind imod det. Thi det maa dog vel være vor Opgave at bidrage til, at Lovgivningens Forrifter paa det Omraade overholdes, ligesom paa andre, hvad enten vi billige dem fuldt ud eller ikke. Hvad angaar det Exempel, som er omtalt ad 2. F. 22, kan jeg meget vel erkjende, at der kan være Meningsforskjel, men jeg tror dog, Udvalget har Ret i at gjøre den Betragtning gjældende, at hvor en Mand er kommen under Konkurs eller har beqaæet en vanærende Forbrudelse, efter at Valglisten har været affattet og har ligget til almindeligt Eftersyn, er man fuldt berettiget til at adstille det Tilfælde fra det Tilfælde, hvor det Faktum, som afficerer hans Valgret, har fundet Sted, inden Valglisten bleve fremlagte; thi derved, at Ingen har gjort Indsigelse, skulde han, i alt Fald efter den Anskuelse, som ellers er gjort gjældende her i Thinget, være godkjendt som Vælger. Naar Hindringen først er indtraadt senere, har Udvalget forment, at man ganske vist ikke kunde negte ham at stemme, men at det hører til de Tilfælde, hvor Folkethinget maatte være berettiget til, hvis en Opgjørelse af Stemmerne skulde finde Sted, da ikke at tage denne Stemme i Betragtning. Jeg kan kun sige, at jeg selv, og jeg tror det øvrige Udvalg med, har opfattet Sagen saaledes, og jeg tænker, det ærede Medlem i alt Fald vil erkjende, at der fuldt vel kan være Spørgsmaal om med Berettigelse at gjøre den Betragtning gjældende. Jeg skal hermed slutte, og jeg finder ikke, der er fremkommet Noget, der kunde bevæge Noget af de Herrer til ikke at følge Udvalgets Indstilling.

Tauber: Jeg er, som det vil erindres, ikke gaaet videre ind paa Enkelthederne i denne Sag, og jeg skal derfor indskrænke mig til overfor det ærede Medlem, der sidst talte, at sige at min Hovedindvending derimod er den, at den Forhørsdommer, der har ledet disse Forhør, ikke efter hans hidtilværende politiske Optræden kan betragtes som uvillig, og at Forhøret selv, saaledes som det her foreligger for os, ikke kan Andet i Forbindelse